

متولد

کاری خود به خود و برخلاف اصول علمی ثمر نمی‌دهد. مسعود، امیر و محمدامین هم که نمی‌خواستند تلاش‌هایشان به بن بست بخورد، از همان ابتدا روش و رویکردشان را مشخص و شروع کردند به مطالعه در حوزه «گردشگری تجربه‌گرا».

در اولین مرحله به سراغ مردم شهر رفتند و به روش‌های مجازی و حضوری پرسش‌نامه‌هایی طراحی کردند تا ببینند مردم چقدر تفریح می‌کنند؟ برای تفریح چه مکان‌هایی را می‌شناسند؟ از امکانات تفریحی‌شان راضی هستند یا نه؟

جواب‌هایی که دریافت کردند، به نظرشان ناامید کننده بود. طبق نظرسنجی آن‌ها، بسیاری از جاذبه‌های تاریخی و طبیعی شهر برای مردم ناشناخته بودند. خیلی‌ها هم از شرایط تفریحی‌شان راضی نبودند.

← سرگرمی‌های گروهی

برنامه‌های گردشگری روبه راه صرفاً فقط در معرفی مکان‌های گردشگری و برگزاری تورهای یک‌روزه خلاصه نمی‌شدند. کارهای گروهی مثل برنامه‌ریزی برای دوچرخه‌سواری‌های جمعی (در زمانی که شیوع کرونا کم می‌شد)، یوگا در فضای آزاد هم جزو طرح‌هایی بودند که این سه رفیق طراحی کردند. تحقیقات آن‌ها درباره مکان‌های گردشگری استان یزد، پیدا کردن تورهای درون شهری و ایده‌پردازی حدود یک سال طول کشید.

گردشگری تجربه‌گرا تلاش می‌کند توجه گردشگران را نسبت به کسب کردن تجربه‌هایی که از سفر به دست می‌آورند علاقه‌مند کند. برای گردشگر تجربه‌گرا تأثیر دیدن یک اثر روی افکار و شخصیتش مهم‌ترین بخش گردش است؛ حتی مهم‌تر از تفریح و لذت‌بردن. علاوه بر این، در این نوع از گردشگری، دیدن تنها یک آبشار و به‌دست آوردن احساسات و دیدگاه‌های تازه، مهم‌تر از این است که تمام رودها و آبشارهای جهان را ببینند. خلاصه بگویم: در این دیدگاه از گردشگری، کیفیت مهم‌تر از کمیت است.

اگر در خانه، مدرسه، اتوبوس یا هر جایی که پنجره‌ای رو به خیابان دارد نشسته‌اید، لطفاً از پنجره به بیرون نگاه کنید. نمی‌دانم چه منظره‌ای روبه‌رویتان است؛ شاید کوه، کویر، دریا و درختان، شاید هم بزرگراه یا ساختمانی نیمه‌کاره و آسمان خاکستری بیرون از خانه در انتظارتان باشند! به هر حال، منظره‌ای که طبیعت یا شهرسازی برایتان به وجود آورده، منحصر به فرد است و رونوشت (کپی) آن به راحتی پیدا نمی‌شود. شاید به نظر تان با یک خیابان خیلی معمولی و حتی غیرزیبا طرف باشید، اما همین چشم‌انداز، برای کسانی که تا به حال آن را ندیده‌اند، ارزش امتحان کردن دارد. آن‌ها حاضرند برای دیدنش به شهر و محله شما سفر کنند.

بسیاری از شما در رشته‌هایی مثل راهنمای گردشگری، هتلداری، معماری و عکاسی درس می‌خوانید و تأثیر علم و هنرتان را بر جذب گردشگر می‌دانید. از طرف دیگر، حداقل نیمی از آدم‌های ساکن کلان‌شهرها، به‌خاطر گستردگی شهرها و ترافیک، تا آخر عمرشان حتی فرصت نمی‌کنند تمام خیابان‌ها و کوچه‌های شهر خودشان را بگردند و از دیدن زیبایی‌های زیادی محروم می‌شوند. گردشگرانی که از شهرهای دیگر همراه با راهنمای تور می‌آیند، از مکان‌هایی بازدید می‌کنند که شاید مردم همان شهر تا به حال اسم آن محل را هم نشنیده باشند! مثلاً خود من از یکی از دوستان اصفهانی‌ام که برای سفر به استان تهران آمده بود، شنیدم که دشت هویج رفته است. تازه آن موقع فهمیدم، خارج از محدوده شهر تهران، دشتی بسیار زیبا با قابلیت گردشگری وجود دارد که نامش دشت هویج است!

حالا با این دیدگاه که منظره روبه‌روی پنجره شما برای خیلی از آدم‌های استان خودتان ناشناخته است و دوست دارند آن‌جا را ببینند و آمدنشان برای شما شغل ایجاد می‌کند، به آن‌جا نگاه کنید.

اگر برای شما هم سؤال شده است که «خب اصلاً چطور می‌شود محله‌مان را به دیگران معرفی کنیم؟» بدانید که تنها نیستید. خوشبختانه پیش از شما، برای گردشگران دیگری هم این سؤال پیش آمده است و به جواب رسیده‌اند. البته این نکته مهم را باید به خاطر داشته باشید که شرایط، زمان و مکان هیچ دو نفری مثل هم‌دیگر نیست. شما باید جواب خودتان را پیدا کنید، اما شنیدن ایده‌های دیگران و باخبر شدن از مسیرهایی که آن‌ها پیموه‌اند، باعث می‌شود راه هموارتر و جواب صحیح‌تری بسازیم.

← شروع

سه رفیق به نام‌های مسعود فخری، امیر کفاش و محمدامین حیدری در دوره دانشجویی پایه سفر بودند و کوله‌پشتی‌شان همیشه بسته و آماده رفتن به کوه و کویر بود. آن‌ها به محض تمام شدن دوره دانشجویی، علاقه و کارشان را به هم پیوند زدند و شغل «راهنمای تور مسافرتی» را انتخاب کردند. پس از چهار سال، ویروس کرونا که بیش از هزار روز تمام قواعد و برنامه‌ریزی‌های دنیا را به هم ریخت، به علاقه این سه جوان هم رحم نکرد و بساط سفرهای خارج از استان را برچید و تورهای مسافرتی را لغو کرد. کرونا، هرچند بسیار شر بود، در این مورد، به‌خصوص برای این سه جوان، اسباب خیر شد و آن‌ها را ناچار کرد دنبال کشف راه جدیدی برای کسب درآمد از طریق فعالیت‌های گردشگری‌شان بگردند. آن‌ها به فکر ساختن یک شرکت «نوافرین» (شرکت استارت‌آپ) برای مردم یزد افتادند تا مردم این استان بتوانند مکان‌های گردشگری و کمتر شناخته‌شده شهر خودشان را ببینند؛ ایده‌ای که حالا شرکت نوافرین «رو به راه» را به وجود آورده است.

← گردشگری تجربه‌گرا

هر کاری در هر سطحی، چه کوچک و چه بزرگ، اگر با معیارهای علم و نظر افراد ماهر و متخصص هم‌خوان نباشد، محکوم به شکست است. هیچ

دکرونا!

شرکت نوآفرین سفر

← وام گرفتن

سازندگان شرکت‌های نوآفرین لزوماً افراد سرمایه‌داری نیستند. آن‌ها برای گسترده کردن کارشان باید کار کرد، اهداف و تخصص اعضای گروهشان را برای شرکت‌های شتاب‌دهنده مطرح کنند و مدیران این شرکت‌ها را قانع کنند کارشان سوددهنده است تا بتوانند وام بگیرند.

اگر زمانی رسید که ایده‌ای داشتید و تصور می‌کردید ایده شما قابل اجرا کردن و موفقیت‌آمیز است، اما مشکل مالی دارید، بدانید شتاب‌دهنده‌ها از شما حمایت مالی می‌کنند. این دقیقاً همان کاری بود که اعضای شرکت نوآفرین رو به راه انجام دادند. آن‌ها به سراغ شتاب‌دهنده «۱۰۰ استار تاپ» رفتند و اولین بخش از وام خود را دریافت کردند.

پس از دریافت اولین وام، مسعود، امیر و محمدمین همکاران دیگری را برای گسترش وبگاه، ایده‌پردازی و حسابداری استخدام کردند. حتی بخشی را در نظر گرفتند تا اگر کسی طرحی تفریحی دارد، اما امکان برگزاری آن را ندارد، به گروه این شرکت نوآفرین بپیوندد و طرحش را اجرا کند. شرکت نوآفرین روبه راه تا امروز به کار خود ادامه داده است و به جز یک رقیب که در زمینه سرگرمی و سفر در استان تهران فعال است، رقیب دیگری ندارد.

← پیشنهادهایی برای داشتن یک شرکت نوآفرین موفق

«شکست خوردن» حس بدی دارد. حتی اسمش هم ترس به جان آدم می‌اندازد و قدم برداشتن در مسیر شروع را سخت می‌کند، اما ترسناک‌ترین اتفاقی که ممکن است برای ایده و کار آدم بیفتد، شکست خوردن نیست، بلکه ترس بیش از حد برای شروع کردن و در نهایت حتی آغاز نکردن کار است.

اگر می‌خواهیم کاری را آغاز کنیم و وارد شدن به آن هزینه‌های سنگینی مانند بدهی‌های مالی یا مجازات قانونی ندارد، چه مانعی نمی‌گذارد آن را شروع کنیم؟ در بدترین حالت، در کاری که شروع کرده‌ایم، موفق نمی‌شویم. ما در این حالت چیزی را از دست نداده‌ایم، بلکه تجربه جدیدی به دست آورده‌ایم. راه غلط را شناخته‌ایم تا دیگر آن را تکرار نکنیم. کمتر شرکت نوآفرینی پیدا می‌شود که اولین و آخرین تجربه کاری صاحبش باشد. اکثر کارآفرین‌ها در کارنامه کاری‌شان چندین شرکت نوآفرین، وبگاه و فروشگاه افتتاح کرده‌اند که حالا هیچ اثری از آن‌ها وجود ندارد. کارهای جدید جایگزین طرح‌های شکست‌خورده شده‌اند. لزوماً موفقیت شبیه چیزی نیست که در فیلم‌ها نشان می‌دهند؛ اول راه پر از سختی باشد و بعد ناگهان پیروزی به سراغمان بیاید و فیلم با پایان‌بندی‌ای در جشن به پایان برسد. موفقیت و شکست در مسیر کاری، حتی در زندگی شخصی، در هم آمیخته‌اند. مهم این است که درصد موفقیت بیش از شکست باشد. زمانی که می‌خواهیم کاری را شروع کنیم، باید منتظر هردوی این‌ها باشیم.

یکی از چیزهایی که در هر مرحله‌ای ممکن است به کار ما ضربه بزند، مشورت با افراد غیرمتخصص است. صاحب یک شرکت نوآفرین در مصاحبه‌ای می‌گفت، توصیه اشتباه یک همکار باعث شد او برای دریافت مجوز به سراغ سازمان‌های اشتباه و نهادهای غیرمرتبط برود و ماه‌های زیادی را در صف کارهای اداری تلف کند. در صورتی که اگر با صاحب شرکت نوآفرین دیگری مشورت می‌کرد، آن فرد سازمان‌های اصلی و مقصد، مدارک و شرایط موردنیاز برای گرفتن مجوز را به او معرفی می‌کرد. هر زمان تصمیم گرفتید صاحب شرکتی نوآفرین شوید، با جست‌وجویی ساده در اینترنت، دنبال مشاوران اقتصادی و وکیل‌هایی بگردید که مسیرهای قانونی و راه‌های تشکیل شرکت نوآفرین را به شما نشان می‌دهند.

← وبگاه

زمانی که طرح‌های تفریحی‌شان آماده شد و مجوز بخشی از آن‌ها را از سازمان‌های متعدد گرفتند، نوبت به تأسیس وبگاه (سایت) رسید. ساختن وبگاهی ساده در شروع سرمایه‌چندانی نمی‌خواست. بازدیدکنندگان هم هزینه تورهای حضوری و مجازی و فعالیت‌های گروهی را پرداخت می‌کردند. در آن مرحله مشکل مالی چندان مانع پیشرفت رو به راه نبود. اما فقط تا آن مرحله!

← بوستان علم و فناوری

هر شرکت نوآوری باید در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ثبت شود تا بتواند به‌طور قانونی کار کند. بوستان‌های علم و فناوری که در هر استانی وجود دارند، زیرمجموعه همین وزارتخانه هستند و کارشان بررسی و ثبت شرکت‌های نوآفرین است. صاحبان آن‌ها برای گرفتن مجوز شروع کار و وام، شرکت در جشنواره‌ها برای معرفی شدن به سرمایه‌گذاران و در کل برای شناخته‌شدن به سراغ بوستان‌های علم و فناوری می‌روند. اگر روزی خواستید شرکت نوآفرینی بسازید، مراجعه به بوستان‌های علم و فناوری بخش مهمی از مسیر کار شماست. شرکت نوآفرین رو به راه هم در دی ماه سال ۱۳۹۹ عضو بوستان علم و فناوری یزد شد. این شرکت نوآفرین که متولد سال‌های کرونا بود، در هفته‌هایی که شیوع بیماری بیشتر بود، بسیاری از تورهای خود را مجازی برگزار کرد. اما پس از کم‌شدن بیماری، تمام تورهایش حضوری شدند. تورهای خارج از استان را هم به طرح‌ها اضافه کرد و فعالیت‌های تفریحی دسته‌جمعی مانند شب شعر و نشست فیلم نیز آغاز شدند. این شرایط خوب به همکاران جدید و در نظر گرفتن ایده‌های متنوع‌تری نیاز داشت. کارهای جدید و رسیدگی به مخاطبان پر شمار هم سرمایه زیاد نیاز دارد.

